23/01/2022

Εορτασμός του Άγιου Διονύσιου του εν Ολύμπω

/ Ιερές Μονές

Η μνήμη του πολιούχου και προστάτη Αγίου του Λιτοχώρου γιορτάζεται πανηγυρικά στην Ιερά Μονή Αγίου Διονυσίου του εν Ολύμπω σήμερα Κυριακή 23 Ιανουαρίου.

Λίγα λόγια για τον Άγιο Διονύσιο τον εν Ολύμπω:

Ο Άγιος Διονύσιος, κατά κόσμο Δημήτριος, γεννήθηκε στο χωριό Σκλάταινα της Καρδίτσας, περίπου στα τέλη του 15ου αιώνα. Πολύ μικρός έδειξε ιδιαίτερο ζήλο στα γράμματα και βαθιά επιθυμία για το μοναχισμό. Πρώτος του σταθμός στην εκπλήρωση της επιθυμίας του, και αφού είχαν πια πεθάνει οι δυο του γονείς, υπήρξαν τα Μετέωρα, όπου έγινε ρασοφόρος και μετονομάστηκε Δανιήλ, ενώ οι σπάνιες αρετές του κίνησαν το θαυμασμό των άλλων μοναχών.

Ο πόθος στη συνέχεια για περισσότερη ησυχία, οδήγησε τα βήματά του στο Άγιο Όρος, όπου αναζήτησε διψασμένος τη μυστική ζωή του Πνεύματος. Εκεί, έγινε μοναχός στη Σκήτη του Πρωτάτου και πήρε το όνομα Διονύσιος. Στη συνέχεια

χειροτονήθηκε διάκονος από τον επίσκοπο Ιερισσού και λίγο αργότερα, ιερέας.

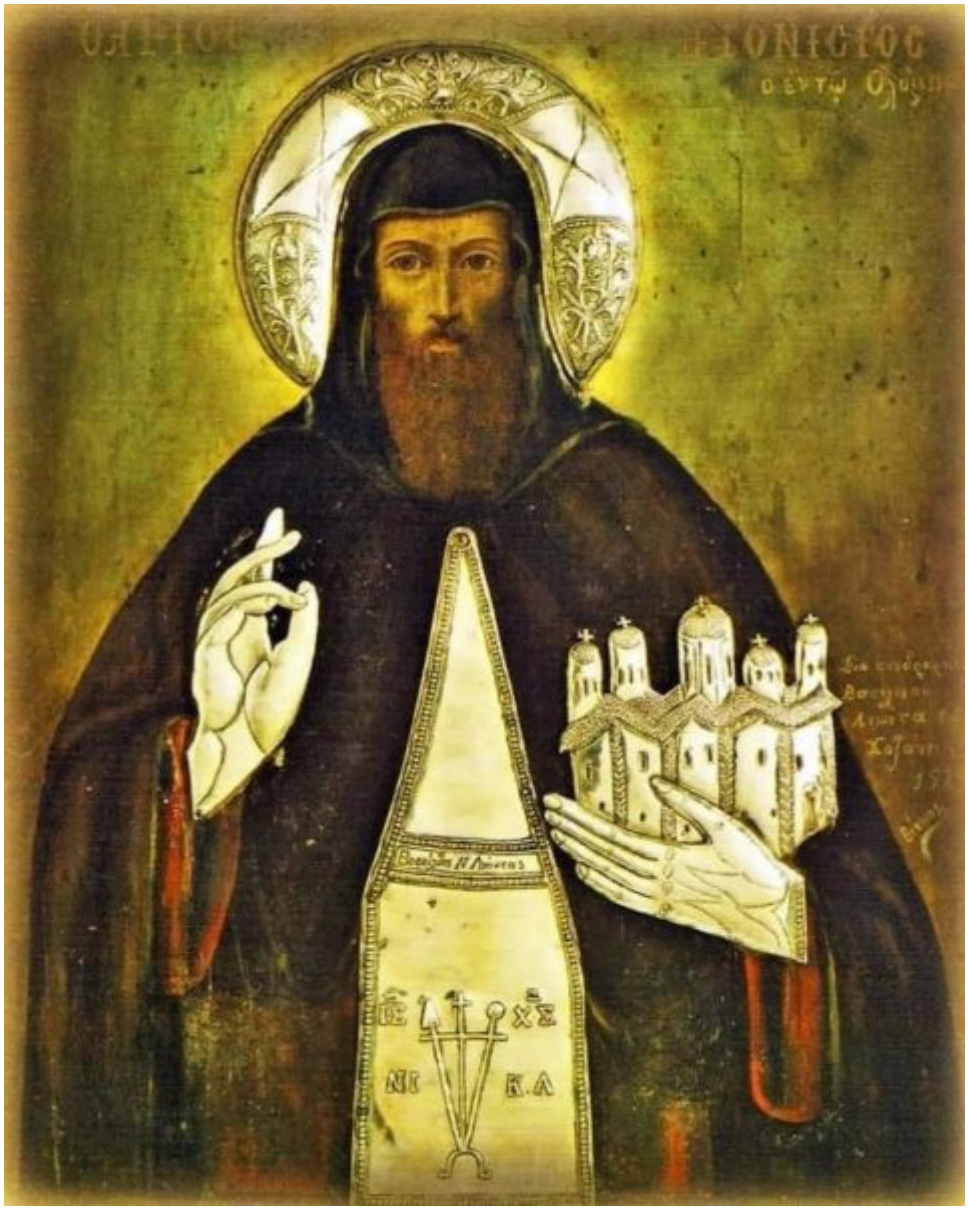

Κατόπιν εγκαταστάθηκε στην σκήτη της Καρακάλου όπου έζησε ερημικά για δέκα έτη με αυστηρή άσκηση, προσευχή και νηστεία, βιώνοντας πολλές θαυματουργικές ενέργειες του Θεού. Εκεί έκτισε κελλί και μικρό Ναό αφιερωμένο στην Αγία Τριάδα. Στη συνέχεια επισκέφτηκε τους Αγίους τόπους, για να προσκυνήσει τα χώματα όπου περπάτησε ο Χριστός και όταν επέστρεψε στο Άγιον Όρος, ύστερα από επίμονες παρακλήσεις των μοναχών έγινε ηγούμενος της Μονης Φιλοθέου, την οποία εξυπηρετούσε μέχρι τότε ως ιερέας. Συνάντησε όμως αντιδράσεις από τους Βούλγαρους μοναχούς επειδή έκανε μεταρρυθμίσεις στο τυπικό της Μονής και η ζωή του κινδύνευσε. Έτσι εγκατέλειψε τη Μονή Φιλοθέου και μετέβη στη Μονή Τιμίου Προδρόμου στη Βέρροια, την οποία ανακαίνισε.

Ύστερα από παρέλευση δεκαετούς περίπου γόνιμης παρουσίας στη Βέροια, οι κάτοικοι της περιοχής επεδίωξαν να τον κρατήσουν κοντά τους για να γίνει

Επίσκοπός τους. Εκείνος περιφρόνησε και πάλι τις τιμές, και κατέφυγε, πριν το 1535, στον Όλυμπο. Εκεί σε θαυμάσια τοποθεσία άρχισε να κτίζει μοναστήρι και μικρή εκκλησία˙ συκοφαντούμενος όμως από τους κατοίκους της περιοχής εκδιώχθηκε από τον Όλυμπο και ανεχώρησε για το Πήλιο, όπου ίδρυσε την Μονή της Αγίας Τριάδος Σουρβιάς.

Μετά από τρία έτη, και λόγω της παντελούς ανυδρίας που έπληξε τον τόπο των διωκτών του, επέστρεψε επισήμως με πρόσκληση του διώκτη του, Αγά Σάκκου, και ίδρυσε την Μονή της Αγίας Τριάδος, έπειτα από θαυματουργική υπόδειξη του Θεού. Εκτός από το καθολικό ο Άγιος αξιοποίησε όλη τη γύρω περιοχή και τα σπήλαια όπου έκτισε μικρούς ναούς.
Ακόμη και στην κορυφή του Ολύμπου, όπου η φαντασία των ανθρώπων έστησε το θρόνο των δώδεκα θεών, ο Άγιος φύτεψε το δέντρο της αληθινής πίστεως, κτίζοντας τα παρεκκλήσια του Προφήτου Ηλιού και της Μεταμορφώσεως, για να μεταμορφώσει το μυθικό βουνό σε όρος υψηλόν του Πνεύματος, κατοικητήριον της Τρισηλίου Θεότητος, και να εξαγιάσει με την θεία του ζωή το φυσικό περιβάλλον, σύμφωνα με το πατερικόν «… Προσκυνώ τον της ύλης Δημιουργόν… και δι’ ύλης την σωτηρίαν μου εργασάμενον».

Ο Άγιος Διονύσιος υπήρξε συγγραφέας με πλούσιο αγιολογικό και πνευματικό έργο, συντάκτης μοναστικών κανόνων, αγιογράφος και αντιγραφέας χειρογράφων και παράλληλα υπόδειγμα πνευματικής τελειότητος και πνευματικός οδηγός πλήθους ψυχών στα ζοφερά χρόνια της τουρκικης σκλαβιας.

Κοιμήθηκε εν ειρήνη στις 23 Ιανουαρίου του 1542 στο σπήλαιο του Αγ. Λαζάρου και «εντίμως και οσιακώς» ενταφιάστηκε στο νάρθηκα του Καθολικού που έχτισε με τα ίδια του τα χέρια. Όταν μετά από χρόνια ανοίχτηκε ο τάφος, βρέθηκαν τα άγια λείψανά του να ευωδιάζουν με άρρητη ευωδία.

Ο ενάρετος βίος του Αγίου, η καρτερία στους διωγμούς και στις συκοφαντίες, το πολυποίκιλο έργο του, τα πάμπολλα θαύματά του, τα ευωδιαστά λείψανά του, τον καθιέρωσαν πολύ νωρίς στη συνείδηση των πιστών ως ένα γνήσιο φίλο του Χριστού, Άγιο μεταξύ των μεγάλων Οσίων θεοφόρων Πατέρων της Εκκλησίας.

Η μνήμη του τιμάται με ξεχωριστή ευλάβεια από όλους τους Πιερείς αλλά και από τους κατοίκους της ιδιαίτερης πατρίδος του, της σημερινής Δρακότρυπας του Νομού Καρδίτσης. Τιμάται επίσης και στη Σκιάθο, γιορτή που καθιέρωσε ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, ο οποίος συνέταξε και ασματική ακολουθία προς τιμήν του Αγίου. Ακόμη και ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, το 1948, κάνει αναφορά στα ημερολόγιά του για τον Άγιο: «Το μεσημέρι με φωνάξανε πέντε γερόντοι… Είπανε για τον Αη Διονύση πάνου στο Λιτοχώρι,για το νερένιο χέρι του Άγιου πούδιωξε

τους κακούς τσομπάνους».

Η Χάρις του Θεού που σφράγισε τη ζωή του μεγάλου μας Αγίου, συνεχίζει μέχρι σήμερα να πιστοποιεί την ολοζώντανη παρουσία Του στη ζωή των Πιεριέων, αλλά και των απανταχού ορθοδόξων που τιμούν και γεραίρουν την μνήμη του.

Το θαυμαστό παράδειγμά του και η αγία ζωή του ας καθοδηγεί και την δική μας πορεία.